

δανεικὰ ἀπὸ τὸν ποτὲ μισὲρ Μιχάλη Μοστρά / τον 5/ ρεάλια καὶ ἔδωσέν του ἡ αὐτὴν  
κερὰ Ζαμπέτα τοῦ μπάρμπα της δύο δακτυλίδια καὶ / ἤβαλὲν τα ἀμάχιν εἰς τοῦ  
μισὲρ Μιχάλη διὰ τὰ πέντε ρεάλια καὶ τῶρι πού πόθανε ὁ μισὲρ Μι / χάλης στὸ  
χρόνον ἐπῆγε πάλι ὁ μπάρμπας της καὶ ἤδωκέ της τὰ δακτυλίδιαν της καὶ εἶπεν /  
της νὰ τὰ δακτυλίδια σου διατὶν ἐπῆγα καὶ ἤδωκα τὰ ἄσπρα πού χρώστουν καὶ  
πῆρα τα καὶ / ἐπειδὴν καὶ νὰ ἐβάλασιν ἀφορεσμούς ὅποιος ξεύρει ἀπάνω σὲ χρέη  
τοῦ ποτὲ Μιχάλη καὶ δὲν / τὸ πεῖ ν᾿αῖχην τὸν ἀφορεσμόν καὶ εἰς τοῦτον τὸ μαρτυρᾷ  
ὡς ἄνωθεν διὰ νὰ λείψην ἀπὸ τὸ ἐ / πιτίμιον τοῦ ἀφορισμοῦ. "Οθεν βάνειν καὶ ἀντι-  
μάρτυρα εἰς ἀσφάλεια.

/ — Ἀρντίζιος Ντζανέτος ἀντιμάρτυρας τὸ ἄκουσα ἐκ στόματος τῆς αὐτῆς Ζαμπέτας.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 572

## Ἀγοραπωλησία

φ. 305<sup>v</sup>

/ Φ 329

Ἐβγαλμένη ἀπὸ παπᾶ

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 16/ εἰς  
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ [ὑπογρά] / φοντος νοτάριου ἔδω παρὸν τὰ κάτωθεν μέρην τὸ  
ἐν μέρος ὁ εὐλαβέστατος ἀφέντης παπᾶ / Νικολὸς Κουτζόκουλος πρωτόπαπας Ἀπε-  
ράθουν τὰ δὲ ἕτεραν μέρην ἡ κερὰ Γλέντα θυγατ[έρα] / τοῦ ποτὲ Νικόλα Γιαμανῆ  
ὁμάδιν με τὸν ἄντραν της τὸν κύρ Ἰωάννη τοῦ Παντελοῦ τοῦ Δοντᾶ ἀπὲ τ' Ἀ / πε-  
ράθουν λέγοντας ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κερὰ Γλένταν τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρί-  
σκουνται ἂ / πὲ γονικάν της / Ἀπερά / θουν / δύο σπίτια μεσόνσπιτον καὶ ἐξώ-  
σπιτον τὰ σύνμπλια τοῦ ἄνωθεν παπᾶ κύρ Νικο / λάου καὶ Κουμούνας Στράτας τὰ  
ὁποῖα σπίτια καθὼς εὐρίσκονται μέσαν καὶ ὄζων καὶ με ὅλαν τος / τὰ δικαιώματα  
καὶ με πᾶσαν τος ποσσέσαν ἀπὸ τὴν σήμερον ἡ αὐτὴν Γλένταν καὶ με θέλημα τοῦ  
ἀντρός της τὰ δίνει καὶ παραδίνει ταν καὶ τέλεια τὰ ξεπουλεῖ τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην  
παπᾶ κύρ Νικολάου / ο διὰ ρεάλια δέκα τρία ἤτοι νούμερο 13/ διὰ τὰ ὁποῖα δέκα  
τρία ρεάλια τὴν τινμὴν τῶν αὐ / τῶν σπιτιῶν καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος  
ἐμέτρησεν ἔδων πρεζέντεν ὁ εἰρημένος / ἀφέντης παπᾶς ὁ ἀγοραστής ρεάλια ὀχτῶν  
ἡγίου 8/ ἀφήνουν του καὶ τὰ πέντεν ρεάλια νὰ τοὺς γρά / ψην εἰς τὴν Ἀγία Πρό-  
θεσιν καὶ ἔλαβέν ταν εἰς τὰς χεῖρας της ἡ αὐτὴν πουλήτρην ἡ κερὰν Γλέν / ταν καὶ  
ὁ ἄνδρας της καὶ κράζονται πληρωμένοι καὶ ξεπληρωμένοι ὡς ἓνα ν᾿ασπρον καὶ

ἀπὸ τὴν / σὴνμερον τὰ αὐτὰν σπίτια τὰ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγο-  
ραστῆν νὰ τὰ κάμη / ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτια ἐδικά τουν καὶ ἀγοράν του  
πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτάξειν ψυχι / κὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν  
γκαιρὸν ὅπου νὰ ἤθελεν εὔρεθῇν τινὰς νὰ / δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικκιώ-  
ματαν διὰ τὰ αὐτὰν σπίτια ὁμπλιγάρουνται οἱ αὐ / τοῖν ἄνωθεν πουληταὶν καὶ τὰ  
καλὰν τοῖς ὅθεν καὶ ἂν εὑρίσκουνται νὰ μαντινιέrouν καὶ νὰ ντεφεν / τέrouν εἰς πᾶ-  
σαν ἐνάντιον καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν ἡ αὐτὴν κερά Γλένταν λέγειν καὶ ὁμολογᾷ ἐν-  
/ προσθεν εἰς ἐμέναν τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους  
μαρτύ / ρους πὼς τὰ αὐτὰν σπίτια δὲν τᾶχεν πρωτύτερου κανενὸς δοσμένα ἢ τα-  
μένα ἢ ὁμπλιγά / δαν ἀλλὰ ἦτανε στὴν ἐξουσίαν της νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ  
βούλεταιν καὶ οὕτως λέγειν πὼς μήτε κα / νένα γράμμα ἔχειν καμωμένον διὰ τὰ  
αὐτὰ σπίτια καὶ σὲ πρὲ σόρτεν καὶ ἤθελε λάχειν κα / νένα γράμμα καμωμένον πρὸ  
καιροῦν νὰ μὴν ἀξίζην καὶ νᾶναι ἄκυρον / καὶ ἀνίσχυρον / ὥσάν νὰ μὴν ἤθελε  
/ γενεῖ πώποτε ἀλλὰ ἐτούτην ἡ παρὼν πουλησία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀγά-  
λαστην βάνον / τας καὶ ἀνηλογία τοῦ κατὰ καιροῦν ἀφεντίας ρεάλια 6 / ὁ ἀνηλογήσας  
καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ / ζημιοῦταιν καὶ πάλιν ἡ παρὼν πουλησία νὰ ἔχῃν τὸ στέ-  
ρεον βέβαιον καὶ ἀχάλαστον βεβαιώνον / τὰς τὴν καὶ με τοὺς κάτωθεν ἀξιοπίστους  
μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τοῦ.

/ — παπᾶ Γεώργης Ζευγόλης μαρτυρᾷ στᾶνωθε —

/ — παπᾶ Ἰωάννης Μπελιώτης μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἡ ἄνωθε Γλέτα καὶ ὁ ἄντρας τῆ στέργου καὶ βεβαιώνου τὰ ἄνωθε καὶ ἔγραψα /  
ἐγὼ παπᾶ Ἰωάννης διὰ λόγου τῶνε ὡς ἄνωθε — —

/ — Βασίλης Νικόλας Σταμάτην μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμου τοῦ ὑπογράφοντος  
νοτάριου.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 573

### Διαθήκη

φ. 306r-v

/ [ ] γαρίτα καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἴδια. Φ 330

/ [ + ] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685 / ἐν μηνὶ Νοεβρίου 16 /  
εἰς τὸν οἶκον τῆς κερά Μα / ρίας συνβίας τοῦ μισέρ Μανώλη Κεντέ ἐπειδὴν καὶ  
οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε τὴν τελείωσιν αὐτοῦ / οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲν τὴν ὥραν